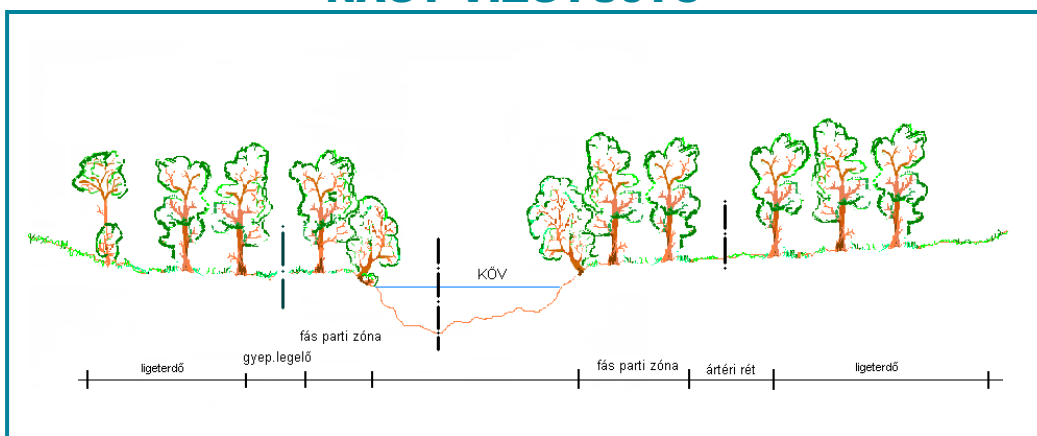

1-4. melléklet: Vízfolyás típusok referencia jellemzői

20. TÍPUS: SÍKVIDÉKI – MESZES – KÖZEPES-FINOM – NAGYON NAGY VÍZGYŰJTŐ

HIDROMORFOLÓGIA

A széles ártér jellemző a vízfolyásokra, minimális elvárás 1500 m. A referencia-állapotra jellemző külső növényzónák megléte is. Ezen az ártéren a patak, a folyó szabadon vándorolhat(ott), alakította saját szűkebb és tágabb környezetét. Ennek leutánozása ma is elképzelhető: akár 500-1000 m széles ártér (hullámtér) meghagyása mellett a vízfolyást magára lehet hagyni, és csak ennek az ártéri zónának a külső szélénél elvégezni azokat a szabályozásokat, amik a társadalom számára szükségesek.

VÍZKÉMIA

paraméter	referencia-határérték
Kémhatás, pH [-]	7-8.5
Vezetőképesség, λ [$\mu\text{S}/\text{cm}$]	<600
Klorid, Cl^- [mg/l]	<40
Oxigéntelítettség, O [%]	80 – 110
Oldott oxigén, DO_2 [mg/l]	>8
Biológiai oxigénigény, BOI_5 [mg/l]	<3
Kémiai oxigénigény, KOICr [mg/l]	<15
Ammónium-nitrogén, $\text{NH}_4\text{-N}$ [mg/l]	<0.2
Nitrit-nitrogén, $\text{NO}_2\text{-N}$ [mg/l]	<0.03
Nitrát-nitrogén, $\text{NO}_3\text{-N}$ [mg/l]	<1
Összes nitrogén, N [mg/l]	<1.5
Ortofoszfát-foszfor, $\text{PO}_4\text{-P}$ [mg/m^3]	<80
Összes foszfor, TP [mg/m^3]	<150

BIOLÓGIA

Parti- és vízínövényzet:

A zónák száma 5 (vagy 6): nyílt víz, hínár, mocsárinövény, erdő(sáv), (magaskórós), magassásos, rét; a növényfedettség a 20-asnál ugyancsak <5%, de a 19-esnél nagyobb, 20-30% lehet. Jelentősebb eltérés az egyes indexek súlyában van, a síkvidéki nagyobb folyóknál nő a zonáció-index és a nedvességigény-index szerepe.

Az egyes indexek súlya az IMMI-ben az alábbi:

vízfolyás típus	T-index súlya	W-index súlya	Z-index súlya	F-index súlya	IMMI EQR
20	0,7	0,1	0,15	0,05	1

Halak:

Funkcionális guildek (FG) értékei referenciális állapotú vízfolyások esetében		Az FG részesedése a minősítés értékében (%)
1. Omnivor fajok adult egyedei számának relatív gyakorisága (%):	min: 60,0 max: 75,0	10
2. Nyílt vízi fajok száma (db):	min: 5	10
3. Metafitikus fajok adult egyedei számának relatív gyakorisága (%):	min: 5,0 max: 10,0	10
4. Bentikus fajok száma (db):	min: 14 max: 20	10
5. Litofil fajok száma (db):	min: 5	10
6. Fitofil fajok adult egyedei számának relatív gyakorisága (%):	min: 3,0 max: 5,0	10
7. Reofil fajok száma (db):	min: 8	10
8. Stagnofil fajok adult egyedei számának relatív gyakorisága (%):	min: 1,5 max: 3,0	10
9. Specialista fajok adult egyedei számának relatív gyakorisága (%):	min: 25,0	10
10. Őshonos fajok adult egyedei számának relatív gyakorisága (%):	min: 99,8	10

Lebegő algák:

A-klorofill tartalom (merített vízminta)	A fitoplankton funkcionális csoportjainak relatív részesedése r
A vegetációperiódusban gyűjtött minták legalább ¾-ed részében a a-klorofill tartalom nem haladja meg a 5,9 µg/l értéket, a fennmaradó esetekben is kisebb érték mérhető, mint 27,6 µg/l.	A gyűjtött minták legalább ¾ -e esetén igaz, hogy a bentikus kovaalgák TIB aránya meghaladja az 50%-ot, s a fennmaradó részt planktonikus kovaalga fajok A B C D funkcionális csoportok fajai adják. Ez utóbbiak olykor dominánsak is lehetnek. Az N P T Z X3 X1 Y funkcionális csoportok fajai előfordulhatnak, de dominanciájuk nem jellemző.

Bevonatképző algák:

A figyelembe vett index lehetséges értéke	A fitobenton esetén figyelembe vett minőségi jellemző
Referencia index érték 14,1	<i>Achnanthes minutissimum</i> dominancia, <i>Diatoma mesodon</i> , <i>Achnanthes biasolettianum</i> , <i>Gomphonema olivaceum</i> szubdominanciája

Vízi makroszkópikus gerinctelenek

Altípus	Referencia állapot
Igen finom mederanyagú altípus	Egy vegetációs perióduson belül vett két minta közül legalább az egyikben a 8., a 15., a 16. és a 17. karakterfajcsoportokba tartozó fajok száma eléri vagy meghaladja a 19-t, melyek legalább 60%-a a 8. karakterfajcsoportba tartozik, továbbá a 10. és a 13. karakterfajcsoportba tartozó fajok száma minimum 5. Mindemellett a karakterfajok egyedsűrűsége meghaladja az adott fajra vonatkozó referencia küszöbértéket.
Közepesen finom mederanyagú altípus	Egy vegetációs perióduson belül vett két minta közül legalább az egyikben a 10., a 13., a 16. és a 17. karakterfajcsoportokba tartozó fajok száma eléri vagy meghaladja a 7-t, melyek legalább 30%-a a 10. karakterfajcsoportba tartozik, továbbá a 7., a 8., a 12. és a 15. karakterfajcsoportba tartozó fajok száma minimum 15. Mindemellett a karakterfajok egyedsűrűsége meghaladja az adott fajra vonatkozó referencia küszöbértéket.